

[Forsvarsministeren]

den faktiske lønudgift samt maksimalt 20 pct. heraf til materialeudgifter m.v.

På baggrund af fremsatte forslag over for arbejdsmarkedsnævne, som inden for forsvarets område vil give mulighed for iværksættelse af beskæftigelsesaktiviteter vedrørende eksempelvis restaurering, reparation og vedligeholdelse af bevaringsværdige bygninger, terrænvedligeholdelse, beplantning, anlæggelse af naturstier, udvidelse af idrætsanlæg, strandrensning, kystsikring m.v., har forsvaret på nuværende tidspunkt fået godkendt to forslag til jobskabelsesprojekter. Arbejdsmarkedsnævne har herudover stillet sig positivt over for yderligere et antal jobskabelsesprojekter, og der er modtaget enkelte forhåndsgodkendelser af projekter, som dog endnu ikke er detailprojekteret.

Ifølge lov om arbejdstilbud til ledige skal staten ansætte mindst 10 pct. af de langtidsledige, der inden for hver amtskommune får arbejde efter denne ordning.

Denne ordning har medført, at antallet af langtidsledige beskæftiget i forsvaret er steget betydeligt, og jeg kan i den forbindelse oplyse, at forsvaret i 1983 i alt ansatte 563 langtidsledige under den statslige ordning, og at der pr. 1. april 1984 er ansat 383 langtidsledige under den statslige ordning samt 81 under den kommunale ordning. Der er fra forsvarets myndigheder generelt udtrykt tilfredshed med denne ordning, hvor det tildelte antal langtidsledige i stigende grad står i forhold til de af forsvaret fremsatte ønsker herom.

Generelt kan jeg således sige, at af de beskæftigelsesfremmende ordninger har det hidtil været især arbejdstilbudsordningen, som har fundet anvendelse inden for forsvarets område.

Afslutningsvis skal jeg henlede opmærksomheden på oprettelsen af henholdsvis ordinære og ekstraordinære praktikpladser i forsvaret for civile EFG-elever inden for diverse uddannelsesordninger og kan i den anledning oplyse, at der for nærværende i alt er oprettet 502 praktikpladser.

Spm. nr. S 844

Til *justitsministeren* (26/7 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP).

»Vil ministeren oplyse, hvor lang tid der er gået fra personers forsvinden, til dødsforholdningserklæring er udstedt, belyst ved samtlige forsvindingssager igennem de sidste 15 år?«

Begrundelse

I forbindelse med ekspempelvis flystyrt eller skibsforlis, hvor personer registreres som savnede, kan der opstå økonomiske problemer for de efterladte, som den forsvundne forsørgede.

Udbetaling af livsforsikring, pension m.v. er jo afhængig af, hvornår personen erklæres død af det offentlige.

Svar (6/8 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Spørgsmål om borteblevne og dødsforholdningsdom m.v. er reguleret ved lov nr. 397 af 12. juli 1946 som ændret ved lov nr. 225 af 7. juni 1972 og lov nr. 212 af 13. maj 1981.

Hvis der er vished for, at den forsvundne er død, kan skifteretten, selv om dødsattest ikke kan udstedes, dog afsige kendelse om, at den pågældende er død. Ellers kan det efter offentlig indkaldelse ved dom bestemmes, at den borteblevne skal anses for død (dødsforholdning), jfr. lovens § 5.

Der kan ikke angives nogen præcis tidsramme for forløbet efter loven for perioden fra en persons forsvinden til afsigelse af dødsforholdningsdom, idet det bl.a. afhænger af omstændighederne, under hvilke den pågældende er forsvundet.

Jeg kan dog i den forbindelse henvise til mine bemærkninger under første behandling den 14. maj 1984 af lovforslag nr. L 179 (forslag til lov om ændring af lov om borteblevne). Det fremgår bl.a. heraf, at der efter den praksis, som er justitsministeriet bekendt efter indhentelse af oplysninger fra udvalgte skifteretter, ikke har været tidsmæssige problemer i forbindelse med f.eks. skibsforlis, idet de pågældende skifteretter ikke, så lang tid man har kunnet huske tilbage, har anvendt lov om borteblevne, men derimod afsagt kendelse om, at den eller de pågældende måtte antages at være afgået ved døden på dagen for forliset.